

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 30:2 Summer/sommar 2018
Översättning Maria R. Borgh och Lars Persson

www.parrots.org
sweden@parrots.org

Tryckt på återvunnet papper

INNEHÅLL

- 4 Meddelande från redaktören - Desi Milpacher
- 5 Mindre gultofskakadua – en hoppfull trend för en viktig population
- 10 Att arrangera antecedenter – ett positivt tillvägagångssätt till att lösa beteendeproblem
- 12 Åter synliga på himlen – upplyftande resultat rörande återintroduktionen av röda aror i Los Tuxtlas Reserve, Mexiko
- 18 Ekoturism – Ansvarsfullt resande stödjer bevarande
- 22 PsittaNytt – Papegojnyheter och uppdateringar, WPT-kontakter
- 24 Papegojor i det fria – Röda aror

PÅ OMSLAGET

Hyacintaror (*Anodorhynchus hyacinthinus*) undersöker hålrum i träd i Pantanal, Brasilien. Paret sågs under en ekoexpedition, Wild Parrots Up Close, "Vilda papegojor på nära håll".

Foto © Corey Raffel

Samhällsbaserade företag som arbetar med ekoturism har blivit ett mer ansvarsfullt resandesätt genom att ge inkomster och incitament åt den lokala befolkningen för att bevara deras djur- och växtliv.

Läs mer om papegojor och ekoturism på sidan 18: Ekoturism: Ansvarsfullt resande stödjer bevarande.

REDAKTIONELLT – FRÅN REDAKTÖRENS SKRIVBORD

Vi hyllar i detta nummer ett antal nationella organisationers framgångar i återinförandet av papegojor till deras inhemska habitat. Vi har stött ett flertal av dessa projekt och har med glädje kunnat se hur frisläppta fåglar börjat bete sig som sig själva igen genom att äta, flyga, socialisera och häcka.

Vi ser också att det finns skäl att känna tillförsikt för några av de mest hotade vilda papegojorna, t.ex. mindre gultofskakaduer, och finner att det finns populationer som är relativt stabila och med noggrant skydd kan de förbli så. Vi undersöker idén om ansvarsfull ekoturism som ett hållbart sätt att uppmuntra bevarande inom länder, sedd ur en långvarig WPT-väns ögon. Och vi lär oss att våra närmaste papegojsällskap kan ledas till mindre destruktiva beteenden genom positiva förändringar i miljön de lever i.

Med er, våra ihärdiga supportrar, har WPT kunnat stödja dessa projekt och se de lovande resultaten i många av dem. Läs och se hur oerhört viktiga era bidrag har varit.

Desi Milpacher
WPT-redaktör

VILKET KOMMER ATT VARA DITT TESTAMENTE?

Låt din passion för papegojor fortleva.

Att lämna en testamentsgåva till World Parrot Trust är ett av de lättaste och samtidigt viktigaste bidrag du någonsin kan göra.

Besök vår webbsida parrots.org/legacy eller kontakta ett kontor nära dig (*se sidan 23*).

MINDRE GULTOFSKAKADUA – EN HOPPFULL TREND FÖR EN VIKTIG POPULATION

Artikel och foton av:

Oka Dwi Prihatmoko, DVM, WPT-programkoordinator för Indonesien

Mehd Halaouate, WPT-programdirektör för Indonesien

Den kritiskt hotade mindre gultofskakaduan (*Cacatua sulphurea*) är en av världens mest sällsynta papegojor. Den globala populationen har genom omfattande fångst under 70- och 80-talen decimerats och består nu av färre än 2 000 individer.

Internationella handelsregister visar att fler än 190 000 mindre gultofskakaduer rapporterades tagna från Indonesien mellan 1981 och 1992, och många fler som dött innan de nådde den avsedda marknaden.

Idag är de utdöda på många av de öar där de tidigare en gång fanns och är ovanliga på andra. Dessutom förutom kroniskt pågående fångst påverkas dessa kakaduer också av pågående habitatförlust. Nästan tre fjärdedelar av landets ursprungliga skogar har förlorats genom storskalig nedhuggning av skog samt användning av mark till jordbruk.

Nyheterna är dock inte helt svarta. Fastän arten som helhet drabbats av en fruktansvärd förlust, så finns tecken på en liten ökning på flera öar.

Vi har bedrivit undersökningar och gjort fältarbeten om de mindre gultofskakaduorna under många år. Att uppskatta den kvarstående populationen har varit en utmaning eftersom några underarter fortfarande lever på avlägsna öar som är svåra eller farliga att nå.

Från fältrapporterna vet vi att det borde finnas fler populationer av denna art på platser som vi ännu inte har kunnat undersöka. Vi vet också att det största antalet fåglar, 695 stycken, är av underarten parvula och finns på öarna Komodo och Rinca. Denna fågelgrupp har gynnats genom regeringens skydd av Komodovaranen (*Varanus komodoensis*) liksom ett nationellt förbud mot att fånga själva kakaduorna.

Vi mottog 2016 nyheter om att det fortfarande fanns några få mindre gultofskakaduor på Moyo, en liten ö norr om Sumbawa inom West Nusa Tenggara-provinsen. Vi hoppas vanligen inte alltför mycket på sådan information innan vi själva får se populationerna, men det var potentiellt positiva nyheter eftersom vi trodde att fångst i princip hade utrotat arten på denna ö.

Andra arters närvaro, såsom rödbröstad lorikit (*Trichoglossus forsteni*) från Sumbawa, på fågelmarknaderna på Bali och Java visade att fågelfångst fortfarande var vanligt. Dessa lorikiter erbjöds till ett så lågt pris som 19 USD. Kakaduor har ett högre pris, mellan \$120 - \$230 USD, så jägare missar inte chansen att fånga några och tjäna lite mer pengar.

Planen för vår resa 2017 var att åter undersöka Moyo Island för att jämföra med den räkning som utfördes av Indonesia's Nature Conservation Agency (BKSDA). De fann 115 fåglar på Moyo Island och 30 fåglar på Sumbawa Island år 2016, dvs. en totalpopulation om minst 145 fåglar inom West Nusa Tenggara-provinsen. Eftersom illegal fångst av den mindre gultofskakaduan fortfarande tros förekomma planerade vi också för utbildningsinsatser i utvalda byar för att minska potentiella fångstaktiviteter på Moyo och Sumbawa Island.

Då vi anlände till Moyo började vi undersöka området med ett antal vana lokala guider som tidigare hade räknat kakaduor med BKSDA.

Vi bedrev undersökningar med två lag, ett som arbetade från en båt med att identifiera fåglar i träd inom ett avstånd på 100 m från stranden och ett andra lag som gick in i skogen för att leta efter vilo- och häckningsplatser.

De två lagen höll radiokontakt med bärbara enheter. Det finns inga asfaltsbelagda vägar på Moyo Island så det landbaserade laget fick primärt hålla sig på existerande stigar och grusvägar för att komma fram, och fick slå sig igenom täta buskage för att ta sig till misstänkta vilo- och häckningsplatser.

ATT RÄKNA KAKADUOR OCH SKAFFA LÄRDOM OM FÅNGST

Vi räknade fram ett minimum av 95 mindre gultofskakaduor. Den största gruppen om 76 fåglar levde på den västra delen av ön. Dessutom räknades 19 fåglar in på de södra och sydöstra delarna av ön. Antalen mellan 2016 och 2017 visade att populationen på Moyo är relativt stabil, en stor förbättring sedan undersökningen som gjordes av BirdLife 1999 då bara 10 fåglar hittades.

Ökningen på mer än 100 fåglar nu 18 år senare är troligen ett resultat av det skydd som gavs denna art 1993 och dess uppgradering till CITES Appendix I 2005. Olyckligtvis förekommer fortfarande illegal fångst. Vi fann bevis i fältet - ett träd hade spår av stegmönster på stammen och på en grov gren fanns en kvarglömd

hake hängandes nära trädets hålrum som utgjorde boplats åt fåglar. Området runt trädet hade rensats från buskage och små träd och på marken fanns pappersrester från risknyten, rester från en jägares lunch.

Vi intervjuade senare en honungssamlare som levde på ön. Han berättade för oss att förutom att leta efter honung hade han också en gång tagit kakaduaungar för att ge till släktingar på Sumbawa.

Han sade också att andra honungssamlare ibland hade sett kakaduer i bon djupt inne i skogen. Detta ledde oss att tro att även de kunde bli jägare.

Och om de faktiskt fångar kakaduer, var skulle då fåglarna hamna? Det finns nämligen inga fågelmarknader på Moyo eller Sumbawa Islands. Fåglar fångade där hamnar troligen på marknader på Bali, i Filippinerna eller Singapore. Vi besökte marknader på Bali och Lombok och sökte efter saluförda kakaduer men fann inte några. Detta kunde också förmodas eftersom dryga böter utfärdas om en försäljare tas på bar gärning.

Det är troligt att fåglar fångas och säljs "på beställning" så att ingen annonsering eller marknadsföring sker. På grund av detta insåg vi att vi måste öka våra ansträngningar att skydda kakaduorna här.

Skogsdepartementet var dock drabbat av budgetnedskärningar och var därför i trängande behov av stöd för ytterligare åtgärder att skydda kakaduorna. De hade redan lyckats med att hyra in några tidigare jägare för att skydda fåglarna i stället för att fånga dem. De behövde nu börja utbilda mer folk, särskilt barnen.

Ett hinder vi större på var att många på Sumbawa trodde att de mindre gultofskakaduorna redan var utdöda på Sumbawa och dess omgivningar på grund av Mt. Tambora-eruptionen 1815 som förstörde mycket av öns fauna och flora. Ett annat antagande var att kakaduorna hade fångats så att det inte längre fanns några kvar i skogarna.

Vi påbörjade en medvetandekampanj i två byars grundskolor, nämligen Limung och Marente på Sumbawa. I byn Marente nära Jerewah Nature Sanctuary finns det fortfarande små flockar av kakaduer så barnen hade potentiellt själva chansen att se fåglarna som de lärde sig om.

Fler byar avsågs initialt i kampanjen men till slut undvek vi dem eftersom lokalbefolkningen var misstänksam mot regeringsstödda besökare - BKSDA hade nyligen arresterat några bybor där för jakt på rådjur.

ATT NÅ UNGA ÖPPNA SINNEN

Sextiotvå entusiastiska barn från grundskolan i Limung tog del i interaktiva samtal om de mindre gultofskakaduornas naturhistoria och bevarandebest. Dessa samtal fördes av oss och BKSDA. Vi lämnade fältguider, anteckningsböcker och kikare till dem och deras lärare för att uppmuntra deras intresse i fågelskådning och bevarande. I Marente på Sumbawa talade vi med universitets-, högskole- och andra skolelever, lokala bybor och scouter.

Inom aktiviteterna ingick också en trädplanteringssession som sponsrades av en lokal biodiversitetsorganisation (OASE).

På Moyo lärde vi upp ett antal bybor som var villiga att vara fågelguider och spanare. Under en session kunde bybor stolt iakttä 16 kakaduer i träd runt Kokar Turu. Genom aktivt deltagande vet nu folket på Moyo och Sumbawa att deras vackra fågel – den mindre gultofskakaduan - är prioriterad i bevarande och att de kan ta del i bevarandet, ha nytta av och uppskatta den.

Genom att fokusera på samarbete med lokalbefolkning och icke-vinstdrivande organisationer kan Moyo Island bli en säker plats för kakaduorna att börja återuppbygga sina populationer. Genom att stödja fortsatt

utbildning och andra aktiviteter såsom fågelturism, undersökningar och antifångstpatruller kan kakaduorna hjälpas, liksom människorna.

Detta projekt möjliggjordes av Mabel Dorn Reeder Conservation Endowment Fund vid Atlanta Zoo med stöd från World Parrot Trust.

CITAT:

“Att komma till Sumbawa var utmanande – flygplatserna på Bali och Lombok var stängda på grund av att Mount Agung på Bali hade kraftiga utbrott. Så jag tog motorcykeln och använde färjan från Bali till Lombok och därifrån till Sumbawa. Det tog ett helt dygn att komma dit.”

~ Oka

BILDTEXTER:

Mindre gultofskakaduor som observerades under en eftersökning vid Kokar Turu.

Ovan: Oka uppmuntrar barn i att skydda och uppskatta deras speciella kakadua.

SIDOR OM SÄLLSKAPSFÅGLAR

Att arrangera antecedenter – ett positivt tillvägagångssätt till att lösa beteendeproblem

Av Lisa Desatnik, CPDT-KA, CPBC

Under mer än 18 år delade jag mitt hem med en omättlig tuggare som hette Chester. Han var en älskvärd själsfrände som följde med mig och besökte vuxna i ett stödboende, hjälpte mig vara mentor åt en ung flicka i behov av en positiv förebild, och fick mig att skratta - mycket.

Förutom då den gången då jag från mitt kontor i lägenheten hörde ett högt KNASTER komma från matrummet, snabbt släppte telefonen för att springa ut och hittade ett gapande hål i en av mina matsalsstolar... bredvid där Chester stod.

Jag får erkänna att jag var ursinnig. Men om jag var helt ärlig med mig själv så visste jag att jag till största del hade mig själv att skylla. Jag hade trots allt burdörren öppen när jag var där, och han var ju bara en alexanderparakit som var ute efter något att göra, och något att tugga på.

Han hade sina - mycket starka - behov, och från hans synvinkel var den där stolen ett bra val. Vi tar så ofta in djur i våra hem och blir sedan frustrerade med dem när de gör saker vi inte tycker om. Vi bör dock inse att de har behov precis som vi. Om vi inte förser dem med lämpliga alternativ för att möta sina behov, så kommer de hitta på sina egna idéer... idéer vi kanske inte kommer tycka om.

ANTECEDENT-ARRANGERING KOMMER TILL RÄDDNINGEN

Som tur var för mig hade jag börjat lära mig om Applied Behaviour Analysis (APA, applicerad beteendeanalys) av Dr Susan Friedman, ett systematiskt tillvägagångssätt för att lösa beteendeproblem genom att ändra miljön i vilken beteendet uppstår, istället för att fokusera på att ändra på djuret. Det involverar att titta på det mycket specifika beteendet och det relaterade miljösammanhanget kring det.

Vi frågar oss, vad hände precis innan beteendet som satte igång det (antecedenten) och vad hände precis efter beteendet (konsekvensen) som förstärkte eller straffade det.

Det finns många tillfällen där att fokusera på endast antecedenten kan lösa beteendeproblemen. Det gjorde det verkligen i mitt fall. När jag köpte mitt hus (och ett nytt matbordsset) var jag fast besluten om att vi skulle lyckas undvika en repris med förstörda möbler.

Vad gjorde jag? I mitt fall med Chester var antecedenterna hans närhet till möblerna, hans öppna burdörr, och hans brist på lämpliga tuggalternativ vid burens. Jag gjorde ett antal saker. Jag ville inte hålla burdörren stängd, så jag fokuserade på var jag ställde burens och gav honom andra berikningsmöjligheter.

Jag gjorde ett av mina sovrum till fågelrum (jag hade två andra fåglar, som jag fortfarande har, och gav dem även ett antal berikningsmöjligheter). För att minska hans motivation att leta efter möbler gav jag honom MÅNGA alternativ för att tugga, på och kring hans bur, varje dag.

Han hade ihoprullade telefonböcker, pappkartonger, träbitar, grönsaker på spett, och mer. För de tillfällen när han kom upp från golvet (eller när jag satte honom på golvet under övervakning), gjorde jag lekstationer åt honom. Chester älskade en barnleksak jag hittat som var en spegel på hjul, så jag skaffade flera sådana åt honom och omgav dem med pärlor (som han också älskade) och annat för att hålla honom intresserad. Chester hade så mycket han fann intressant på sin bur att han sällan ville komma därifrån, men under de tillfällen då han sökte sig bort gick han omedelbart till någon av sina lekstationer. Hans beteende med att tugga på möbler (och förstöra mitt hus) var framgångsrikt eliminerat utan något behov av negativ förstärkning. Och, hans liv blev berikat i processen.

När Chester dog i mina armar var förlusten traumatisk. Han lärde mig så mycket om beteende. En av de lärdomarna var vikten att sluta klandra och försöka hitta den mest positiva och humana lösningen till beteendeproblem. Ibland är lösningen helt enkelt att ändra miljön för att göra det önskade beteendet det enklaste och bästa valet för djuret.

BILDTEXTER:

Långt till vänster och ovan: Chester, författarens sällskap under många år, funderar ett ögonblick över många olika möjligheter till lek.

OM FÖRFATTAREN:

Lisa Desatnik, CPDT-KA, CPBC, är certifierad papegojbeteendekonsult genom "International Association of Animal Behavior Consultants" (IAABC) och undervisar i de mest positiva och humana strategierna för att förhindra och lösa beteendeproblem hos sällskapsfåglar.

Följ hennes blogg om beteende på hennes webbsida: www.SoMuchPETential.com.

ÅTER SYNLIGA PÅ HIMLEN

UPPLYFTANDE RESULTAT RÖRANDE ÅTERINTRODUKTIONEN AV RÖDA AROR I LOS TUXTLAS RESERVE, MEXIKO

”När ni kom till Catemaco var djungeln sprudlande, och de mest kände djuren var apor och aror som tog sig överallt”, sa William Schaldach Jr, en naturalist boende i Catemaco som, under 50 år, dokumenterade fåglarna i Los Tuxtlas, med en lista på 565 arter bland stannfåglar, övervintrare, migranter och tillfälliga besökare.

”Den sista dokumenterade röda aran (*Ara macao* cyanoptera) i Los Tuxtlas Reserve var 1975, när jag såg en liten grupp flyga mot solnedgången från Jicacal-stranden till regnskogen vid UNAM Biology Station”, återberättar Félix Aguilar-Ortiz, biolog och ekoturismguide i Dos Amates, en liten by 13 km norr om Catemaco.

Infångande för husdjursmarknaden och habitatförlust orsakade förlusten av originalpopulationen av dessa färgglada och intelligenta fåglar. Från 1975 fram till 2014 sågs de inte igen, tills reintroduktionsprojektet återkom tack vare initiativet från UNAM (Universidad Nacional Autónoma de México) och Xcaret Eco-Archeological Park, vars uppfödningprogram har fött fram hundratals aror.

Los Tuxtlas har sedan 1998 varit ett ekologiskt naturreservat med skydd på statlig nivå.

Inom reservatet finns privat skyddade platser, såsom Nanciyaga Exologixal Reserve vid stranden av Catemaco-sjön. Denna 10-hektars regnskog, tillsammans med en grannes land, formar en 45 hektar stor obruten regnskog som stöds av ekoturism och där är reintroduktionsprojektet baserat.

År 2014 började vi förflyttningen av fångenskapsuppfödda röda aror from Xcaret. Vi har nu tre platser där vi gör mjuka frisläppningar: La Otra Opción, Reser va Ejidal Benito Juárez, och Nanciyaga.

Totalt sju grupper av mellan 24 och 29 aror vardera har flyttats från Xcaret och sex grupper har frisläppts.

Nanciyaga startades 1986 och där byggde vi vår voljär för innan frisläpp och relaterade inrättningar 2014. Vi har en enkel stuga för våra volontärer, unga människor som entusiastiskt bidrar med sin tid till projektet.

Arelí Arias, veterinär, och Esteban Cortez, vår lokala tekniker, vaknar varje dag till ett korus från djungeln: chachalacas (en slags fågel), vrålapor, nötskrikor, och, såklart, aror. Sedan börjar morgonsysslorna: rengöra voljärmatskålarna och de externa matstationerna som både de nyligen frisläppta och de tidigare frisläppta arorna fortfarande använder, och mattillredning och utfodring. Endast då dessa sysslor är färdiga kan gruppen äta sin egen frukost.

Under dagen observerar vi interaktionerna mellan de vilda fåglarna och de nya som är i voljären, ger dem grenar som berikning, och ger vilda frukter som de kommer behöva känna igen när de väl släppts, bland många andra uppgifter.

Arornas beteenden antecknas för att kunna följa både positiva och negativa interaktioner, med hjälp av näbbmarkeringar för att känna igen specifika fåglar. Övervakningen har visat sig viktig mer än en gång - en av arorna blev aggressiv mot de andra fåglarna och skadade en hona i processen. Vi har behövt åtskilja den skadade fågeln under en kort tid för att låta henne läka innan hon kan frisläppas.

Från och med april 2018 har 189 aror flyttats, av vilka vi har släppt 162. Trettioen har förlorats under fyra år, vilket innebär en överlevnadsfrekvens på 81%.

Lyckligtvis har häckningsbeteenden sedan den första frisläppningen iakttagits: fåglarna använde holkarna vi satte dit och sågs para sig.

De har även lagt ägg, men vi vet inte än om de ruvar dem, eller om de har lyckats föda upp ungar. Vi kommer fortsätta sätta ut holkar för att stödja dem med deras aktiviteter.

Som med alla projekt är det de individuella berättelserna som framhäver de fantastiska livet av de som hjälper till. Här är några av våra favoriter.

RAY FLYGER

Ray hör till den 6:e gruppen röda aror som kom till Los Tuxtlas. För några månader sedan var det dags för henne att släppas, dags att få lära känna skogen och frihetens glädje. Men Ray hade ett problem: hon var tveksam till, till och med rädd för, att flyga.

De flesta av hennes kompanjoner flög utan större problem till de externa matstationerna, men hon kunde inte, och ropade istället sorgset till sina kompanjoner. Vi försökte med ett flertal olika saker för att få henne intresserad av att flyga, till ingen lycka.

Så, vi skapade ett litet test för henne att klara av: i en matstation i ett träd nära voljären placerade vi en horisontell bambustång med vilken hon kunde nå sin dagliga frukost. Men den var fortfarande en meter ifrån skatten, och hon behövde fundera ut hur hon kunde nå den.

Första gången gick hon längst med stången och kom fram till kanten, rörde huvudet flera gången som om hon undersökte saken, flaxade med vingarna som om hon förberedde sig för den stora flykten, och slutade. Den dagen missade hon sin frukost.

Nästa dag gick hon längs med stången, kom fram till kanten och... tog sin första lilla (stora!) flygtur. Vi var överlyckliga! Hon fulländade sina kunskaper dag för dag tills bambustången till slut föll.

Bron som låtit henne överkomma en del av sin rädsla var inte längre där, så hon blev ängslig igen, och letade efter en väg till plattformen genom de närmaste trädgrenarna. Ingen verkade vara tillräckligt nära.

Men, nästa morgon hände något oväntat. Från taket på voljären öppnade hon sina vingar, fast besluten att inte missa några fler frukostar, och flög modigt över till matstationen! Det var en fin flygning, med bara ett litet misstag i några buskar. Hon landade på plattformen och åt med stor glädje, efter att hennes ansträngningar och beslutsamhet till slut lönat sig.

Nu flyger Ray från taket till stationen, där hon äter allt hon vill ha och sedan flyger tillbaka till voljärtaket igen. Ibland flyger hon fram och tillbaka, som om hon tränar för att bli bättre, för att göra flygningen så bra den kan bli, och för att flyga mer och mer. Ray njuter av flygningen som en gång skapade rädsla och får känna frihetens luft mot sina vingar.

Ray har fler utmaningar framför sig. Hon kommer behöva mod för att flyga bort från voljären, utforska skogen, och flyga över träden med sina kompanjoner, som var soluppgång öppnar sina vingar för att fira friheten i sitt nya hem.

ÄGARNAS AV VOLJÄRTAKET

Caco är tolv år och Manuel tre. De är två hanar från den första gruppen aror som släpptes i Nanciyaga 2015, och båda har utvecklat en intressant syn på sitt dagliga liv.

Efter frisläpp brukar arorna vanligtvis långsamt ta sig bort från voljären som var deras hem. De flesta av dem kommer tillbaka för att hänga på taket, flyga till matstationerna, och kommer tillbaka för att vila, putsa och interagera med de andra arorna.

Med en grupp märkte vi dock att många aror inte kom tillbaka till voljären, utan istället stannade i de omkringliggande träden. Vi upptäckte snart orsaken: ett par stora kraftiga arahannar patrullerade taket, och varje ara som satte ens en klo på deras område skickades bort omgående!

De vaktar kanterna på taket längs med hela omkretsen, och om nödvändigt tar de till flykten för att jaga bort ”inkräktarna”. Allt motstånd möts med hackning och mobbning. Paret till och med trakasserar nytillskotten inne i voljären genom att attackera deras fötter när de hänger från nättaket. De andra arorna föredrar att inte slåss, så de lämnar platsen.

Caco och Manuel firar sina segrar genom att klappa mot varandras näbbar och ropa fram och tillbaka. De lämnar platsen endast för att äta, och då passar några modiga aror på att återta taket. När Caco och Manuel kommer tillbaka flyr de andra igen; tydligen är taket det mest omhändertagna stället, 24 timmar om dagen, bara på grund av ett par stora, vackra och beslutsamma aror kända som ”ägarna till voljärtaket”.

Kanske skulle Don Caco - personen som gjorde Nanciyagas dröm om att bevara regnskogen möjlig och som skapade ett tryggt hem till många djur - vara stolt över att veta att hans namne bryr sig lika mycket som han själv gjorde.

Utöver arbetet och fåglarnas historier, är de lokala människornas inblandning och utbildning väsentlig för vår framgång med frisläppningsprojektet. Vår grupp har gjort ett stort åtagande i detta område, både i skolor i alla nivåer av utbildning och i samhällsmöten, och detta har resulterat i att projektet har välkomnats. Turistserviceföretag (hotell, restauranger, hantverkare, guider, fiskare och båtuthyrare) gynnas också av vår framgång.

Vi hoppas att besökare i området kommer njuta av att se fåglarna och sedan berätta för sina vänner om upplevelsen, vilket kommer gynna serviceföretagen, och regionens ekonomi i allmänhet.

Men allra viktigaste så kanske det kommer hjälpa oss skydda dessa underbara aror.

Artikel av:

*Patricia Escalante, Areli Arias, Diana Cortés och Esteban Cortéz
Instituto de Biología, Universidad Nacional Autónoma de México*

Speciellt tack till de organisationer som har gjort vårt arbete möjligt:

Tang, US Fish and Wildlife Service, Bosque Antiguo AC, Defenders of Wildlife, Reserva de la Biosfera Los Tuxtlas (CONANP), och World Parrot Trust.

EKOTURISM - ANSVARSFULLT RESANDE STÖDJER BEVARANDE

Foton och reseanteckningar © Corey Raffel

Ekoturismen har utvecklats under de senaste decennierna och den har förenat bevarande, samhällsstrukturer och hållbart resande till nytta för människor och djur runtom i världen. Den har gått från att vara oreglerad och något oförutsägbar till, tack vare attitydförändringar, att bli ett genuint och framgångsrikt sätt att hjälpa vilda växter och djur och områdena där de lever.

World Parrot Trust stödjer ansvarsfull ekoturism som ett gångbart sätt att hjälpa till att skydda både papegojors habitat och populationer. WPT har ett antal supportrar som gärna backar upp dessa evenemang inom olika länder och då både för bevarandevärdet och för chansen att se vilda papegojor i det fria.

En av dem - WPT-vännen Corey Raffel - delar med sig av sina erfarenheter efter besök på några speciella platser med avsikt att göra livet bättre för papegojor och människorna som bor nära dem.

RESEANTECKNINGAR - BRASILIEN:

En nyligen genomförd resa till Brasilien organiserades av Steve Brookes (Wild Parrots Up Close) med mål att se indigoaror (*Anodorhynchus leari*) och hyacintaror (*Anodorhynchus hyacinthinus*).

Lyckligtvis var hyacintarorna betydligt mera toleranta gentemot vår närvaro än indigoarorna. Vi kunde ofta komma riktigt nära och observera deras aktiviteter under ganska lång tid.

EN FRISTAD FÖR AROR

Hyacintarorna inom Pantanal har rapporterats som ökande i antal och utbredning. Jag antog att detta var orsakat av resultaten från beteendestudier och målinriktat skydd.

Vår guide Ricardo meddelade emellertid att skälet till förändring låg i en ändring av Brasiliens lagar angående jakten på kajmaner för läderhandel. Att döda kajmaner för deras skinn har förbjudits så det finns följaktligen färre jägare som dödar kajmaner.

Samma jägare har också fångat unga kakaduor i deras bon när som de kom förbi bon för att sedan sälja fåglarna. Ricardo tror att kajmanjaktens minskning delvis är orsaken till att arapopulationen kunnat öka. Denna anmärkningsvärda historia av nyttig oväntad konsekvens av skydd av vilda djur visar hur brett positiva effekter nås som resultat av en enda bevarandeaktion.

Vi såg ett antal hyacintaror varje dag då vi var i Pantanal... Fastän fåglarna här tycks klara sig bra så är två andra populationer i Brasiliens östra Amazonas och i Gerais under minskning. Detta visar att ytterligare bevarandeåtgärder behövs i dessa områden.

SAMLING VID LERBRANTER

En annan resa tog oss till Sani Lodge i ecuadorianska Amazonas. Det var en fin plats att besöka eftersom den drivs av det lokala Sani Kichwas-folket och är mycket miljömässigt sund. Nordliga mjölamasoner, röda aror, barrabandparakiter och koboltvingade parakiter kan ses vid en lerbrant i närheten. Lerbranterna vid Sani Lodge inkluderade en där mestadels mjölamasoner fanns och de drack från vatten som flöt ur ett hål från nedre delen av branten.

De två stora attraktionerna på denna plats där vi stannade var lerbranterna och himlavalvstornen. Tornen vid Sani lodge erbjöd synen av mjölamasoner som flög förbi, alltid på avstånd och vanligen i det svaga tidiga morgonljuset. Tornet vid Cristalino Lodge i Brasilien erbjöd rosthuvade vitbukspapegojor, rödbukiga parakiter samt blågula, grönvingade och röda aror som passerade förbi oss.

Andra platser med storartade lerbranter var vid Tambopata Research Center och Heath River Wildlife Center, båda i Peru.

CITAT:

“Indigoaror vilar under middagssolen. De var mycket vaksamma om vår närvaro; detta foto togs på avstånd.”

“Hyacintarorna var mycket mer toleranta gentemot vår närvaro och vi kunde ofta komma ganska nära...”

BILDTEXTER:

Röda aror (*Ara macao*) dricker mineralrikt vatten vid en lerbrant.

En ensamt barrabandparakit (*Pyrrhuloxia barrabandi*) bland en grupp koboltvingade parakiter (*Brotogeris cyanoptera*).

Vitögda parakiter (*Psittacara leucophthalma*) i flykt.

Kaktusparakit (*Eupsittula cactorum*) som njuter av en lokal frukt.

ANSVARSFULLT RESANDE:

The International Ecotourism Society (TIES) är ett globalt nätverk med yrkesverksamma, institutioner och olika individer som hjälper till att ekoturismindustrin praktiserar miljö- och socialt anpassade principer.

Med länkar till TIES finns Wild Parrots Up Close, Parrot Lover's Cruise, Grey Parrot Excursions-Uganda och andra vilka kan återfinnas på WPTs webbsida: Parrots.org > take action > eco-travel

---

PSITTANYTT

NYHETER

EN PARK I SOUTH AUSTRALIA SOM SKA HYSA EN TRÄDGÅRD MED FÖDA ÅT SOTKAKADUOR

© Georgina Steytler

The Environmental Services Team (fritt översatt miljöjänstteamet) i staden Cockburn, South Australia, skapar ett planterat område som är ägnat åt att odla den kortnäbbade sotkakaduans (*Calyptorhynchus latirostris*) favoritmat. Trädgården kommer att anläggas vid Goodwill Park i Atwell, en del av Cockburn, och kommer att ha träd som *Banksia*, *Hakea* och *Callistemon* under ett valv av Marriträd och andra högre träd. Åtskilliga *Macadamia*-, *Pecan*- och *Tipuanaträd* kommer även att planteras. Parken har redan mogna tallar som kakaduorna äter av och de ytterligare planterade träden kommer att attrahera andra vilda djur. Man hoppas att initiativet kommer att locka och inspirera lokalbefolkningen att plantera nämnda växter i sina egna förortsträdgårdar.

Läs mer: tinyurl.com/yavsuvd8

FILIPPINSK FÅGELHANDEL RIKTAR IN SIG PÅ INDONESISKA ARTER

I en samarbetsoperation mellan “the Philippine Operations Group on Ivory and Illegal Trade of the Biodiversity Management Bureau” (BMB) och “the National Bureau of Investigations”, upptäcktes hundratals hotade indonesiska djur den 12:e mars gömda i ett hem på Filippinerna. Över 300 fåglar och däggdjur, av vilka de flesta troligen avsågs att säljas som sällskapsdjur, tros komma från Nya Guinea (Provinsen Papua i Indonesien och Papua New Guinea). Fyra män arresterades i raiden och en av dem hade tidigare dömts för illegalt innehavande och handel med vilda djur och växter.

Bland de gripna djuren fanns större gultofskakadua (*Cacatua galerita triton*), moluckkakaduor (*Cacatua moluccensis*), palmkakaduor (*Probosciger aterrimus*), och andra papegojor som svarthättade lorier (*Lorius lory*) och större fikonpapegojor (*Psittaculirostris desmarestii*).

Läs mer: tinyurl.com/y8submz2

TRAGEDIN MED NORDAMERIKAS ENDA ENDEMISKA PAPEGOJA SOM NU ÄR UTROTAD SEDAN 100 ÅR TILLBAKA

För exakt ett hundra år sedan i februari dog den sista i fångenskap hållna karolinaparakiten (*Conuropsis carolinensis*) vid Cincinnati Zoo. Forskare är inte helt säkra på vad som orsakade artens undergång men nutida forskning som studerat nedskrivna rapporter och fåglar från museer har hjälpt forskarna inse att fåglarnas utbredning var mycket mindre än man tidigare antagit, och hur studier om utdöenden kan stödja nutida bevarandeaktioner.

Läs mer: tinyurl.com/y9dxukm5

HÄNDELSER

10:E ÅRLIGA PAPEGOJÄLSKARKRYSSNINGEN, 10TH ANNUAL PARROT LOVERS CRUISE

9-17 november, 2018: Aruba, Bonaire, Curaçao

Föreställ er att kryssa på kristallblåa vatten medan ni kan iaktta några av de mest magiska synintrycken i världen! Förener er med andra papegojäluskare ombord på Royal Princess under åtta dagar för upplysande seminarier och spännande exkursioner där fantastiska lokaler besöks, allt medan bevarandet av papegojor stöds. Missa inte utan kontakta Carol Cipriano för att boka din hytt idag.

Boka idag!

carolstraveltime@gmail.com

1-510-200-5665 (USA)

PARROTLOVERSCRUISE.COM

BOKRECESSION

FÖRSVUNNA OCH FÖRSVINNANDE PAPEGOJOR: EN PROFIL ÖVER UTDÖDA OCH HOTADE ARTER

Av Joseph M. Forshaw
Illustrerad av Frank Knight

Recension av WPT-staben

För de av oss som har lärt mycket från hans föregående böcker var Forshaws senaste bok "Vanished and Vanishing Parrots: Profiling Extinct and Endangered Species" mycket efterlängtat. Den är en noggrann översikt av utvalda hotade och utdöda papegojor. Det är inte en helt omfattande volym av sårbara och hotade papegojor utan snarare en referens med färre och mycket mera utforskade och utvecklade noteringar.

Introduktionen om hoten mot papegojor tar upp saker som många av oss kanske inte tänker på, såsom biologiska attribut (t.ex. stor kroppsvolym och därför ökad sårbarhet för jakt; naturligt liten spridning etc.) och relativt nya (läs: ostuderade) men misstänkta hot som klimatändring. Det finns dessutom en övertygande fossilhistoria av Dr. Walter Boles, Australian Museum, som spårar papegojor så långt tillbaka som till eocen (Övers.anm.LP: 56 - 34 miljoner år sedan) och visar på fossil som funnits i det som nu är västra Europa, Indien och Nordamerika, för att nämna några få.

Artprofiler följer och är ordnade per region (t.ex. australasiatisk fördelning). Forshaw fördjupar sig djupt i sitt ämne vilket vidare förbättras av Frank Knights noggranna och hjälpsamma illustrationer. I slutet av volymen med referenser finns en lång lista med studier för de som ytterligare vill fördjupa sig i ämnet.

Allt i allt en anmärkningsvärt detaljerad bok som kan hålla seriösa studenter som är intresserade av papegojor sysselsatta en lång tid.

Få ditt exemplar från Cornell University Press: www.cornellpress.cornell.edu

---

PAPEGOJOR I DET FRIA

RÖD ARA (ARA MACAO)

En röd ara dricker vid en lerbrant vid Sani EcoLodge i Ecuador. Antalet fåglar minskar på grund av habitatförlust och omfattande fångst: det finns mellan 20 000 och 50 000 individer kvar i det fria.

Foto © Corey Raffel

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: PSITTASCENE.ORG

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)